

శ్రీ సద్గురుభ్యో నమః.

9- AUG 1922

అఖండాత్మానందానంద వేద్యుభ్యుః.

అచలబోధయగు

కేవలాత్మశతకము.

రాయమూరు-బాలారాంపంతులవారిచే

రచియింపబడి.

మరళురాం పంతులు గారిచే ప్రచురింపబడి

రావుజీస్ ప్రెస్ ఆదవాని.

౧౯౨౨

శారదాచంద్రులై వచ్చి కరుణించెను । నమస్కరించు
 స్థనరునిచే నర్పమగునె॥ కల్ప॥ ౧॥ విద్రుమోహిత
 నానావిచిత్రమైన । మాయకూపంబులనుగాం
 చిమేలుకొన్న । నొక్కటియు లేనిచందాననొ
 వ్వుజగము ॥ క॥ ౬ ॥ దేహవాసనవీడినదేవుడొను
 మాయవాసనవిడిచినమానియగును । అఖిలవాస
 నేలుడిగిననాత్మయగును ॥ కల్ప॥ ౭॥ ముట్టరాక
 నుయేమిటప్పుబడక । చెప్పరాకనుయవరి చేమా
 పేరాక । బట్టబయిట నెవిహరించు బ్రహ్మచరము॥
 కల్ప॥ ౮॥ జగమనంగనుయెక్కడయుగములేచె
 ట । జీవుడనగనుయెచ్చోటజన్మమెచట । ముక్తి
 బంధంబునర్పముమాయసూత్రె ॥ ౯ ॥ మొదటకొ
 లేదుయాపుడుమొదలెలేదు । ముందుగాబోదువి
 శ్వంబుమానసమున । త్రాడుభుజగంబుచొప్పున
 తోచుగాడె॥ ౧౦॥ భ్రాంతిజీవుండుదేవుండు ప్రాం
 తియాత్మ । భ్రాంతియుగములుజగమునుగ్రాం
 తిగురుడు । భ్రాంతిలేనిదియదమహా బ్రహ్మయ
 ట ॥ కల్ప॥ ౧౧॥ సారములకెల్లను మనాశిమిద
 యు । యాగములకెల్లనదిమహాయాగమరియ ।
 వనుభవాతీత మెయ్యెప్పునాత్మవదము॥ కల్ప॥
 ౧౨॥ తెలునుటవ్యయయ్యదితేలియబడుట
 తెలివిగరపించువాడెడతేలియగాను । తెలివిలోప

అగ్రమాటలెన్నెనబలుకుచు మురియవచ్చు ।
 పాటలనుబాటిజనుల మెప్పించవచ్చు । నగణితా
 నంద అనుభవంబరుదుమాడ । కల్ప ౨౨ । ప్రా
 ప్తముండిననదియేలభలముదప్పు । పుణ్యముండి
 నదప్పునే పరమయ్యక్తి । గానసజ్జనసంగంబుపూ
 నవలెను । ౨౩ । ఆత్ముడనిపల్కుటేదయ్యె నమి
 తమాయ । ఆత్ముడనగుయెట్టిదోఅదియదెల్పు ।
 నల్లనెక్రన తెల్లనోన యముగాను । కల్ప ౨౪ ।
 ఆత్ముడనగునగణితమండనుపమాను । డప్రమే
 యుండనంతుండునఖలసమును । అమితమనుభవ
 వేద్యుండులకానిభును । ౨౫ । వటముబీజము
 నందున నొప్పుచూర్చి । కొండలద్దంబులోపల
 గనెడుభంగి । నాత్మయందునవిశ్వంబునటులనొ
 ప్పు కల్ప ౨౬ । నీళ్లలోపలనగుపడునీడవలెను
 చిత్తమందునదోచునీచరమచరము । చిత్తశుద్ధిగ
 నుండుటేశివపదంబు । కల్ప ౨౭ । కామ్యకారణ
 మెచ్చటకలుగునణగు । నట్టిదేశంబులోపలనతి
 శయిలునదియె మోక్షంబుపరమంబునొస్థిరంబు ।
 ౨౮ । చూపులకుజూడశక్యంబుచలువుగానుచూ
 పుమాత్మలకెల్లనుచూపునై నచూపులోపలగురు
 మాతాచెలగుచుండు । కల్ప ౨౯ । గుండు
 మీదనువొకనాతిగూచునుండు నాతిమీదను

ంద్వవాక్కులదోషంబుసౌందర్యక న్వంద్వము
 లనీడియనుభవానందమగును । కల్ప ౩౮॥ అను
 భవంబన్నమింగుటలదియుగాదు! సచ్చిదానంద
 మన్ననునుభముగాదు । అనుభవాతీతమైయెప్పు
 నునుదెసంబు, కల్ప ౩౯॥ జీవుడుండినదేవుండు
 నాక్షీయుండు జీవశివస్థాక్షాలుండినజగములుండు
 జీవశివనాక్షీజగములు లేవటంచు । నిర్బిదౌ
 నాస్తి సర్వదాయనునుశ్చతులు , మాయశివజీవ
 జగములున్యాయముగను, కల్ప ౪౦॥ స్వప్న రీతిని
 చనుదెంచుసర్వజగము । స్వప్న రీతిననుండును
 సరసముగను స్వప్నమునుమేలుకొనునట్టి చంద
 మిదియు । కల్ప ౪౧॥ కలనగనుపడుజీవుండు
 కాలచితుము కలనుగనుపడునానందతెలిపిజూ
 డకలనగనుపడుజ్ఞానంబుకారణంబు । కలనుమే
 ల్కొన్నచదిగదాకేవలాత్మ, కల్ప ౪౨॥ కలనగను
 పడుగురువులుకలనుశిష్యు డరయకలలోనినొ
 డుంబుయనుభవంబు , కలనుఆత్మండు కలమే
 ల్కకేవలాత్మ, ౪౩॥ కలనసకలంబుముచ్చట్లుక
 లనుసర్వ, బ్రహ్మదేవాదిదేవతలమరుషులు, క
 లనుజాగ్రతిగానొప్పుకేవలాత్మ, కల్ప ౪౪॥ జాగ్ర
 దావస్థస్వప్నంబు జూడనివియు । రెండు నొక్కటి
 గానొప్పురసికలనును । రెంటినడుమనునిజముగా

నైనచడిపోక నొప్పుచట్టిహరి హరుల కెప్పు వగ
 ణి తంతై నయట్టి సుస్థిర పదార్థ సుఖమును
 జూడ లేదు . కల్ప . ౫౪ . జీవహాపాత్మ సూ
 త్రాత్మ భావనాత్మ . ప్రత్యగార్తయు పత్వ్యా
 త్మ పరిమయాత్మ ! ఆత్మనాల్మలు యివి
 ఘాయ లాత్మలన్ని . కలకలలు లేనిదే సర్వశే
 వలాత్మ . కల్ప . ౫౫ . బీజమునులేని వృక్షంబు
 పెంపు నొందు . శాఖశ్లెసఫలపుష్ప చ
 యము నాస్తి . యీకలేనట్టి కాకంబు జోక
 న్నందు ! యిదిగదా జీవజగముల యిరువువిధము
 కల్ప . ౫౬ . యరుకమూలంబునంతరయింద్రి
 యములు కొమ్మలునుదృశ్యచయ త్రకుసుమామ
 రయ ! వాస్తవలు దుఃఖ సుఖములు నొప్పు ఫల
 ము ! యిట్టిసంసార వృక్షంబు నిలను బరగు .
 కల్ప . ౫౭ . మాయతరువును సద్గురుమూల
 మనెటి . పారచేపట్టి యడుగుతో పెరికియేయ
 నుత్తమును దక్కనొప్పునేవోగులకును . కల్ప
 ౫౮ . నీటిలోపలతెరగల్గునీటకణగు . చాట్టు
 ననుమాయతాబుట్టి చనుసుతానె నద్యయ బ్ర
 హ్మ పరమ పూర్ణాబ్ధియందు . కల్ప . ౫౯
 చెట్టు బుట్టిన గిట్టినక్షీతియుదాని . జోలేయేలా
 గునెరుగదో జగములన్ని . పుట్టిగిట్టుట లెరుగ

కేకురాకతానతానున్న దెపుడు॥ కల్ప ॥ ౬౦
 నేనునేనను వాడు తాలేకపోతే । నీవునీవనువా
 డునునీదు వెనుక । లీనమైపోయెబయలు తాన
 నకనుండు॥ కల్ప ॥ ౬౧॥ యంతచెప్పిసయిబ
 యలింతయైన । కదలకను చెట్టువలెకాల కాల
 రహిత । మగుచుదానుండు ఎక్కటై ననగట్టుబ
 డక॥ ౬౨॥ పర్వతముజూచి శునకంబుపలు వరిం
 చు । పగిదిమానసమునుగూయుసిగ్గులేక । గట్టు
 వలెనుండువదలకబట్టబయలు॥ కల్ప ॥ ౬౩॥ మ
 రణముసమూర్చ వేళనుమరపుచాత । నూరకుండె
 గిత్తరినిద్ర వోవునపుడు । యేకమై యుండుబాధ
 లునేమిలేక॥ కల్ప ॥ ౬౪॥ సూక్ష్మమగు స్థానమును
 దీనిచూచిగనక । బహుళముల చేతపరి పరి బా
 ధనొంద । తుదకుగానకపోవును తనుకులాడి॥ క
 ల్ప ॥ ౬౫॥ దర్పణములోని ప్రతిబింబ మాపక
 రము । కానవచ్చునువెయ్యే లక్షట్టుబడిడు । తె
 లుపనిచ్చునతన్నదాదెలియ నీదు॥ కల్ప ॥ ౬౬॥
 భయములేలనుతానిక భకుడైన । బాధలేలను
 జగతినిగాధవలస । యేనుగయునెక్కి వెరువు
 నేశునకముసకు॥ కల్ప ॥ ౬౭॥ తాననంగనుతనకు
 తాలేనలేడు । తనకుదేహంబు గలదనేతెలివడే
 మి । గానజూడంగ తెలివియేకర్మనూపు॥ కల్ప॥

జనములు , యరుకకేశత్వ గోత్రాదిపరివేషిత
మంత యరుకే గదా వేరె యరుగ బహు
కల్ప ౮౪ . విశ్వ మంతయు యరుకందు ను
భవించు । వృద్ధిబొందును యరుకందు నొప్పు
గాను । యంత్య మునన్లు నెరుకందు నశిషో
పు కల్ప ౮౫ . స్వప్నమందున సర్వాది సము
దయంబు । తనకు నేలాగు దోచునో తక్కియ
గుచు । నట్లుదోచును యరుకందు నఖిలజగ
ము । కల్ప ౮౬ ముందువెరకను మువమునో
మదినిదెలసి , సందియంబుల విడనాడిస్సగురువు
ల! యంది సేవించిపొందునుననుభవంబు! కల్ప
౮౭ తెలియవలెనన్న నదియందు తెలియనీడు
తెలివితానై ననదియెట్లు తెలియనిచ్చు! తెలియ
వలెదేశికేంద్రనివలనగాని! కల్ప ౮౮ గురువచం
గమగురునికిగుతదేది! మేనునో నున్నగురుడేమి
పనికిరాదు, మేనులేకున్నగురువనోముక్తి దెలుప
కల్ప ౮౯ పున్నవారలునున్నదేవుండజూపు లేని
వారలులేనిదేలావుదెలుపు వుండులేములు రెండు
నుయండమావు! లదియిదియుగాక బోధింపుపదిల
వరచు! కల్ప ౯౦ లోన వెలుపటసమరసలీలదాల్చి
వెలియులోననుయింతయినవేరులేక! నుండునోవె
లిపూర్ణుడై యుత్తముండు , కల్ప ౯౧ నొవ్వకుం

కు! గానిపామర జనులకుగ్రోలబడదు, క॥౧౦౦॥
 మృతముగానట్టి సత్వరామృతము సర్వ! జగము
 సరళిట నిబిడమై జలగుచుండు! మెక్కువారికి జ
 న్మాలుమహిని లేదు! క॥౧౦౧॥ తన్ను దెలిసినసర్వ
 ము! దెలిసినట్లు సర్వమునుతానె తనకంటెపూ
 ర్వమందు! తానె తనయందు లీనమై కానబడ
 చు! క॥౧౦౨॥ గోప్యమన గుహ్యమనగను గు
 ర్తనంగ గురుని కృపచాల తనయందు గలిగె
 నేని! నిముషమాత్రంబులోనదియమితమగును
 క॥౧౦౩॥ శ్రీగురుభోక్త మోయని చక్కగాను
 వక్కసారినిబల్కితే తెక్కలేని, కోటిజన్మాలపా
 పంబు గాలిపోదె! క॥౧౦౪॥ ఆత్మయేసర్వమనిఘో
 చునదినినిభము! చెప్పగానేరికై ననుశక్యమగునె
 యాతడేదేవదేవుండునవనిలోన! క॥౧౦౫॥ బట్టబ
 యలై నపరదేశమిట్టిదనుచు తనదురూపంబులో
 జూపుఘనగురుండు! యింటిలో విత్త విత్తమును
 జూపకేలదెలుసు! క॥౧౦౬॥ చలియులేనట్టివణకు
 లుచాలనేల! పూరులేకుండృఢపతిని వెతుకనేల
 మాయలేకుండనీవట్టిమర్మమేల! క॥౧౦౭॥ రామలిం
 గాఖ్యునకు చాలప్రేమశిష్యు డనగపరదేశికాచా
 ర్యులతనిభక్తు! డగుచునొప్పెను! నాగనయనఘుడ
 గుచు! క॥౧౦౮॥ నాగనాద్యులసత్కృపనాకుగలుగ

శ్రీ సద్గురుభ్యాన్నమః

అపరా విశ్వవరూపశక్తిద్యయ నిరాసకంబయి.

అఖండా నం దాను భవ వేద్యంబును

❑ అచల భోధయునగు ❑

❑ శుద్ధనిర్గుణ తత్వద్విపదార్థదతువులు ❑

అచలగురువులు

రాయీమూరునాగనాద్యోత్పరియశేష్యురత్నమను

(బాలారాంపంతులవారిచే)

(రచియింపబడి)

తండిశపరిష్కృతంబయి

(వరగురారాంపంతులవారిచే)

(ప్రచురింపబడి)

(రిజిష్టరుకాఫీరైటు)

౧౯౨౨ సం॥

ము-అలాగతిరిగి- యకయుట యొప్పుచానము-
 ముమార్థమేవేళ పరిపాలించుట మదిలో- నతి
 సేన యతులనుచు చక్కగ నెప్పుడెవలో నట్ల
 యుటయొప్పు చాన్యము॥ 3 ॥

ఎరుకనెరుకై నట్టి యావిశ్వమెల్ల | నెరుకయు
 మరుపునై యెరుగంగరాని| యెరుకను బాటిక
 పరిమహాత్ములను| యెరుకచేతనే వేడద- యెరు
 కలోవేరే - యెరుకలేదనుచు గూడద- యెరుక
 లోపలిమర్మ మెరుకచేత నెరింగి యెరుకచేతన
 దాని- నెరిగింతునని బుధుల- నెరుకచే॥ ౪ ॥

పాపలెల్లనుగూడి పటాగతితోడ | నేపగిదినినా
 బలిలనాడగలరొ | యాపగిదిగ నేను నచలార్థ
 బోధ|*ద్విపదార్థ దరువుగాగను- గురుశిష్యబా
 ద- గుప్తార్థసార మెల్లను - నఫలమనుచు బిచ్చ-
 సంకల్పించి తిగ్రంధా ముపేమగనుచు నాత్మకప
 టములేనిమది- ద్విపదార్థ॥ ౫ ॥

జగదుపకృతిగాగజనినట్టిపద్ధ | లగణితగుణక
 వ్యులయితామవెలసి | నిగమాన్యములనెల్లనిట
 బోధజేసి| రిగదాయటంచుదాముచువినుమంచు
 జెప్పిరిగదాయటంచునేనును-దగ శిష్యునకుగురు
 కుదగబోధజేసిబలు-నాగ నెనదనుచు జెప్పిదగర
 గపడకజని-రిగదాయ॥ ౬ ॥

నుగొనిను— సూపలికథయిట్టదని తెల్పు నూ
హించెద— సూవిచిత్రములెల్లను॥ ౧౧

నేనెవ్వడనొకానినానిజంబెరుగ | నీనిజంబిది
యని నిక్కంబెరుంగ | దీనిగోరుదుచను తెలివి
యనెరుగ | నేనేమి యెరుగకున్నాడ—యెరుగని
దేదో— దానినేనెరుగకున్నాడ— కానినేనెరుగకున్న
పోనీయెరుగని దేదో దానియెరుగగోరికి పూ
నియున్నాడగాని— నేనేమియెరుగకున్నాడ ॥౧౧॥

ఉన్నదియున్నట్టులుండజూపెదము॥యిన్నితో
వలబోవనేటికినీకునిన్ను | దెలియనిదానినీ కుడెల్ప
దము | అన్నాఁగూజోలిమానకు—యోగసాధన—
లెన్నియాజోలికేబోకు — కన్నులుద్రిప్పిముద్రలే
న్నిసూతురో వాటికెన్ని రీతులున్నవోనీవన్నిటి
వినువలయు నన్నాయాజోలిమానకు॥ ౧౨

అనుభవజ్ఞానంబులవివనిగావు | యనుకూలమ
గుయుక్తులవియేమిలేవు | తననుతాడెలిసెడితత్వ
మగ్గావు— తననుతా నెట్లుతెలిసీని— తనకేతాతే
కు— తననుతానెట్లుగలసీని— అనరానికనరానివి
నరానిమనరాని— ఘనమైనతోవదీనిగనుమునీ
మనమొప్పిన— తననుతానెట్లుతెలిసీని॥ ౧౩

అతిసాక్షయగునట్టియచలభావంబు | మతిలోవి
తారించిమర్చుంబులెరిగి | పరశంబు నొకరీతిసరన

గోవ్యమర్దుదుతెలియ - బోగాతెలియదు! గతి
అనుమానమింతైననరసినలేక! తనువందుగొంతైన
నతగులాటలేక కనవలెననిమదికాంక్షింపువారి
కనుసౌజ్ఞతెలియజేసితె - కనుగొనిపేగ - తన
సౌజ్ఞననుగమించితె . తనయందుతానేతెలిసితా
నేతనయందునిలిచి - తనకేతానేమిలేకతానేము
నోగిపోవు - కనుసౌజ్ఞతెలియ॥ ౧౮

విశమోయిశిష్యుడవిశదంబుగాను పనిబూనిముం
దరివద్దతిసికు! వినిపింతువే వేగివిశ్రాంతివండు!
మనుమానించెదవెందుకు - అజ్ఞనుమిరియజ్ఞాన
మునుజెందకు - వెనుకముందర లెస్సవిభజించి
గురిగాంచి - యనుమానమున్న చోటనడిగితెలి
సికొను - మనుమానించెద॥ ౧౯

ఎరుగనేననిమున్నె యెరుగజెప్పితివి! యెరుగకున్న
నుచాలమరుపగునుమ్మి! ఎరిగియునెరుగక నెరు
కభోవలయు! నెరుగుమెరుగుము దెలిపెదా -
యెరిగినదాని - యెరుకలోవలగలిపెదా - యె
రుగకుండినముందుయెన్నో దెప్పరములుండు -
నెరుగుమింతలోనంతనేమిలేకుండనరుగు - నెరుగు
మెరుగుము॥ ౨౦

నేనునా యదియనే మునియెదవు! నీనులవినుదాని
పేదలతలదెలియ! నీనాకయితియేనువ్రజిల్లవచ్చు!

నడిపద్దతియిట్టి. వనుచు నెంచుము॥ ౨౪

తను నెరుకలు రెండుతగి మెలగుటలు । వినుము
చెప్పెదగుడంబుకను మాధుర్య । మొనరమధుర
మునంటియొప్పి యాగుడము । యనుకూలముగ
నుండిన ట్లీమెనెరుకల ట్లనుకూలముగజూచిన
యె నయనీకెరుకయగుడ నీవునాకెరగేదేహం-
బనిమదియె రుగుమిట్టలనుమానించకుమ. నను
నుకూ॥ ౨౫

ఎరుకమేనులకేమియేర్పాటులేదు । యెరుగుమే
నెరుకలకేర్పాటుసేయ । కెరుకకుచూడనీయెరు
గంగబడిన । యెరుకకుతనువుమూలము-తనువున
కెపును - మెరుకమోహమెమూలము - యెరుక
లేకనుదేహ మెరుగంగరాదుదేహ - మరయ లే
కనుయెరుక నెరుగంగరాదు గాననెరుకకుతను
వు॥ ౨౬

మేనుకుమూలంబునేననితెలిసి । మేనునాకును
మూలమనుచునీవరసి । మేనెరుకలమూలమున
నీవుగలసి । మేనెరుకలకుమూలము- యేముందో
లేదో - దానికనుచుజూతుము గానమూలము
లేని - మేనెరుకలభ్రాంతి- మానుయిదివట్టికంక
లేననితెలియుదును-మేనెరుకలకు॥ ౨౭

పుటు - నిల్వకెచ్చటికో - మటమాయలాయె
 యాపులు - పటగలిపగలులోనిబట్టబయలుబో
 లేయెటుచూచిననుగానియేకమైయలరు చుండు
 నెటలేవు॥ 30

ఆదశతో నెవ్వమటు నెవ్వోయె । నేదిగనో
 నుటకునేమియులేదు । లేదుశివేశులులేదీవునే
 ను । లేదుభూతములేదును - తన్నాత్మలేదు-
 లేదుపంచావస్థలును - లేదుపట్టువిడుపుశేషుల
 పల్లెటెట - లేదుసర్వములేదులే దుచూచుట
 శివి . లేదుభూతములేదు ॥ 31

లేదుయుగజగములేదనాత్మాత్మ । లేదువిద్యా
 విద్యలేదిహపరము । లేదుదేహముదేహిలేదుకా
 లాబు లేదుజ్ఞానాజ్ఞానములు-చిజ్జడములేపుసు -
 లేదుకారణకార్యములు - లేదుపుట్టువుచావులేదు
 బంధముక్తులు - లేదుయిపుడప్పుడనుట లేకయు
 న్నదిబయలు - లేదుజ్ఞానా॥ 32

అరయంగకలలోననరుడెంచియెరుక - పరిప
 రవిధములపట్టణగ్రామ । గిరిగంహ్వరంబులగృ
 హవనజ్జేత్ర । గురుదారపుత్రమిత్రుల-శిర్షయా
 త్రెల - వరపుణ్యకర్మవిలేతుల - నరసురతరుమృ
 గపారిపారిబ్రహ్మకెన్నరులగల్పించి తుదకరిగిన
 ట్లనడలేయును రుదార । 33

శుద్ధనిర్గుణతత్వద్వైపదార్థదరువులు. 12

చుమున్నె జెప్పితిచూడు ఎన్నెన్నె లతిప్రేమే
న్నె నామాటనిజము. యున్నదిచెల॥ 3౮

అకసూక్ష్మముగదీనిమతిలోనెగన్నె । యతులకు
స్వేచ్ఛగానతివేగజెలియు । నితరులకేనాటికెరుగ
రాదనుచు । మతివెల్లబల్కితిగాదా ముందరనె
నిపు ప్రతిబల్కుకుండితివిగాద మతిగాంచినాతి
లేదతిమాక్ష్మబుద్ధిజూడు గతిమంచిదిదనీదుమ
శందదేమిసేతు-మతివెల్లబల్కి॥ 3౯

చీకాకుతమలోనెచాలగానుంచి । చీకాకనుచుదీని
చేరకుండిదరు । చీకాకెళియగుచీకాకదానే ।
చీకాకనియెందుకనెదవు- ఛీచీయేరుక - చీకాకెం
నికుగోరెదవు - కోకలమునుజూచి కాకియంచను
కుంటె - కాకిగయగు నెయదియుకో కిలమేయ
గుగాక - చీకాకని॥ ౪౦

ఎరిగిన నెరుగునీ వెరుగకమాను । మెరుగననియె
డివారికెరుగనేయటయగురు ధర్మమదిగానెగు
త్తాడమీపు । మెరుగనని వేడినందుకు - తేటగదా
ని- నెరుగజెప్పితినింతకు- మెరిగితెపూనునీ- వెరు
గమంసనుమాను - మెరుకకెయెరుకలేదు- మే
దిందు మాకుదోష - మెరుగనని వేడినం॥ ౪౧

స్వామిమీబోధనసూటిగనాకు । నేమంబుదప్పు
కన్పితియన్నయది । యేమిమీరనిననుయక్తము

గనుదానిపాటింభిచూచితే యేదిసీకంటరాదు
యేమిలేదందుబయ - లదిగోయ్యది ॥ ౪౫

అదియేపరిమాణంబు నదియేగోప్యంబు । న
దియేపరిపూర్ణంబునదియేశాశ్వతిమొ । యదియే
వాగతీతమదియేహాస్య । మదియేనిర్గుణబ్రహ్మ
ము - నిరుపాధిక - మదియే యచలభావము
అదియేయీబట్టి బయలదియే గూఢస్వరూప
మదియేవేదాంత సామదిగుహ్యమది యేయా
త్మ - యదియేనిర్గు ॥ ౪౬

పరిపూర్ణమునకును పరిగగనీకు । నరయగత
దంబునగునుజెట్లనిన - గురుతెరిగెడియెరుక గు
ణమెదెదంబు ॥ యిరువురికినిజాడను - యెరుక
యేగిన - పరిపూర్ణ మొకటేజాడను - మరణజ
ననములనమరియుండునెరుక . మరణజననము
లనెరుగకయుండుబయ . లిరువురి ॥ ౪౭

ఎరుకచేష్టలరీతి యెరుకభావంబు । యెరుక
భిధానంబు లెరుక రూపంబు । యెరుకపుట్టవు
మార్గ మెరుకసాహసము । నెరిగింతునయ్యచూ
డుము . యెరుకచేనెరిగి . పరిపూర్ణములజా
డుము, యెరుకచేతనస్వమెరుగబడునుగాని -
యెరుకే తానెరుకయ గుచుయెరుకయను చుట
యొనరిగిండు ॥ ౪౮

నేనకామ్యప్రభావ్యుడ - కించిజ్ఞపురుషుడు - దేనే
మామప్రభావ్యుడ - నేనేరోగినిభక్తుడేనేదాసు
డనుచు ప్రానినీచభావము లానిపలుకును యె
రుక - నేనేకామ్యప్రభావ్యుడ! ౫౨

పురుకమావము లెల్లనేర్పరించెదను । మరుద్ధంతరి
క్షముల్పరియగ్నిప్రధీ - కరితరుమృగపక్షిగా
మాటవులును - నరనక్షత్రములెల్లను - సురాసు
రక - స్థరసూర్యచంద్రులెల్లనుపరికించిసర్వజగ
మెరుకనిచూచువేరె । యెరుక యొక్కటి
యరయనేర్పాటుగానరాదు - నరనక్ష! ౫౩

మీరినయెరుక యెమ్మె యిపుట్టుననిన । దారువు
ననుతోచుపూరుషువలెను । సూరకిరణము నందు
నీరమువలెను । ధరవంధ్యాసూనురీతిగా - పరికిం
పనరు - బరమందుమమమురీతిగ - తిరిగిచూడగ
తు ౩ తిరమైనవెండివలె - నరయదోచునీ యెరు
క పరిపూర్ణ మందులేదుధరవం! ౫౪

ఇటువంటి యెరుకను యెటనమ్మరాదు । కుడిల
ప్రపంచంబు గావించుచుండు । నటుగానదానిని
యెటుటల్కువలసె । మటుమాయలనితెలుసు
కొ - తెలిసినతెల్వి నటు వెన్ననమ్మకునుచు
కొ - యెటుకొననమ్మకదిటవ్రదవృత్తు మరలతెలు

గాదు । లేదేమంత్రంగు జెలియునూ అంగము
రల లేదేమంగంబు జెలియునూ - లేదుమెన్నగ
భక్తి లేదుమెన్నగముకి లేదుగురుకారుణ్యములేదు
పాపము తెలియలేదే॥ ౫౯

ఈరీతినుండుట లెరుగంగలేక । నూకకవేలలో
నొగిజిక్కికొనుచు । హాకనేత్రమాల్యల కొప్పు
మూసి । గిరిగంధములందును లంఘనకొంగ -
రరయజాఘానులందును - నరులు కొందరునిరా
హరనిద్రలుమాని పరిపరవిధములబయలుగానక
తాము - గిరిగంధ॥ ౬౦

కొందరుయోగము ల్లావించువారుకొందరుభ్యా
నముకొందరుజ్ఞాన । పుణ్యులొకొందరుయచు
భవంబులను । కొందరుతత్వమందును - అర్చన
లోపల - కొందరు దాస్య మునకును కొందరేమి
లేదనికొందరింలియుకల్పని కొంద రిండ్లునుగురుని
యంది నేవించు వారుకొందరు॥ ౬౧

నానావిధంబులనటచలచేత । కొనకయూకక కద
లిపోయెదరు పూనిలెస్సగతిరిగిమేరువనట్టి । స్వా
నూనిసేన్నిధిజేరి - పరిపూర్ణమైన-దానిగ్రహి
ంపగాగోరి - మానాభిమానముల్కొనగాకుండ
జేసి - లోనలెస్సగ తెలిసేవానికిదొరుకుగాని-
స్వానుని॥ ౬౨

మి లేనయటల - తిలకించిమాడబహుచుతకన
ఱూమంత్రము - యలశరీ॥ ౬౬

ఇదియొకగురుమంత్రమెరుగుమింకొకటి! వదిలం

బుగను దానిసాటించివిచుము । మదినినుమం

త్రేనమరువకుదింము । యిదియుత్తబట్టబయలు-

యేమిదని-చదువుము రేయబవలు : నిదియే

ద్వాదశాక్షరమిదివేదాతీతమంత్రమిదిసీకు తెలి

యజ్ఞాత్మిక సీమంతుపామ్ము- యిదియుత్త॥ ౬౭

ఈమంత్రయుగళమనేవేలందు । నేమంబుడ

ప్పకఫలసాధించు । పామరత్వంబెల్లపారిపోగలదు

ఱూమంత్రములను విడువకు-యితరులు బలు

కు - యామంత్రములను శుచువకు - సీమమిం

తియెసీకునిదురవచ్చెడిదాక - నేమారకుండుము

సీకేమిదోచదుమరల - ఱూమంత్ర॥ ౬౮

తిసదింబిదిసీపు దీర్ఘంబుగాను । మనముననిరతం

బుమరినిల్చుకొమ్ము । వినుచుమూర్ఖునుచును

తినుచునిట్లనుచు! కనుచునుండెడివేళను - మార్గ

మోబట్టి-చనుచునుండెడివేళను - కనుసాటింత్రేన

దప్పకనుదినమునునిద్ర- జనుదాకసీదేహముచ

నుదాకనలుపుము - కనుచు॥ ౬౯

అహహహయిదియెంతయాశ్చర్యకరము! బహు

దూషములదోచిబయలాయెడిదవ । యహహని

మేనెరుకలు రెండుమెరుయగనొకటి. మేనెరుకకు
తృప్తిమునుపించరాదు - మేనునుబాసితామెలగ
బురుక! మేనుమెరుకనువీడియు - యుండవలె.
మేనెరుకలజోడియు - మేనుకన్ననుమున్ను గాన
మెరుకనెందు - మేనుమెరుక లేనపు మెలగుటగను
గొనముమేనెరుక. 28

ఎరుకయహంబుల నెరుగుమొక్కటిగ. నరయు
మహంకారమభిమానమనగ. మరియహంకృతి
యుండమరిజగంబుండు మరణసుప్తులయందును
హంకృతియ లేదె - తరములేతలపను - తిరిగిపు
ట్టినస్వప్నమెరుగబడునాలాగి - ధర్మోనహమును
మమధన్యత్వమదిమెనుము - మరణసుప్తు. 29
అన్ని దేహంబులందున్నయహంబు - నెన్నగానొ
కటిగానెరుగుచువిందు. నేనునేననకినిత్యానుభ
వంబు. దివముకనుగొనగాలేద - కులమహము
నకె - మనమువినుచుండగ లేద - కనుమహంబా
కటడానికార్యంబుల్లెవేరు - జనుల కల్లరకట్లు
మనగా నామేనునొకట - దివముక. 30

నేనుచందాలుడనిపించుచుండ నేనురభకుడను
కుదుసాల. నేనునైశ్వర్యండు నేనుకూర్మిడను.
నేనుబ్రాహ్మణజాతిని మర్రియుండను - నేనుపారా
జిహ్వండును - నేనురాజునుకోర్కి నేనుగ్రామమునోరుడు

మేనునాకుండునోయన్న - మేనుతోనున్నవారికే
ను మేనుతోనుండు - మేనులేకున్ననీవునేననుయె
రుకేలేదు - మేనునా॥ ౮౧

తనువుగల్గినవారు తెలియరగలేదు | తనువుగల్గిన
వారు తెల్పగలేదు | తనువుకుబయలుకుతగులెం
దులేదు | తనువులేకున్నవారిని - వెతకి కన్గొను
ము - తనువుతోనున్నవారిని - మనముననమ్మి
లేనిమరికానజాలవెవును - తనువుతోనున్నయె
రుకితొలగదుముమ్మదినమా - తనువు॥ ౮౨

తనువునకొక వేళతధ్యంబుగాను | ఘనమైనవొగ
ంబు క్రాన్పించివెతలు | మనమునుజెందించిమరి
గానిజేసి | తనకుతానేగు విధమున - నొషధము
చేత - కనరాకమానువిధమున - ఘనమైనబట్టబ
యలగనుపించినట్టియెరుక - ఘనులకారుణ్యము
నక్షణముచోపలనరుగు - తనకు॥ ౮౩

రాకపోకడలేకనేకస్థితిగను | జోకతోనుండెడినా
ంభగుబయల | నేకాలమాననహమిలబుట్టలేదు |
యీకాలముననులేదట్లా - ముందటికిలేదు - నీ
కునాకేమిలేదట్లా - నీకునీవునులేదునాకునేనును
లేదు - నాకునీవునునీకునేనులేదప్పమాయ -
యీకాల॥ ౮౪

చుట్టదుయదివేరెచ్చుచింపబోదు | నెట్టనతనయం

ంపజేతు - రంతటనెరు కేమాయయందువిజా
రించగను ౮౮

తెలియంగవలెనన్న తెలియజెప్పితిని తెలివిమా
లిసజారి తెలియజెప్పగను । తెలియదువాడెంతధి
మంతులైన-తెలుసుకొనూక్కుమిదియని . తెలి
యకనున్న తెలుసుటసాధ్యముదీని తెలుసుకొడి
నితన్నతెలియజెప్పితిగద తెలివిలోపలికంకలెగ
దీసికొనివడేసి తెలుసుకొనూక్కుమిదియని ౮౯
తెలివితనయలెన్న తెలిసెమనేక తెలివిలోపలికంక
లెగకుండునేని । తెలియవేమమునన్న తెలియజె
ప్పిదను తెలుపుమటంచుయెరులను-నేడగదా
కు-తెలివితెంచెదరంతను- తెలియంగలేని జారు
తెల్పుటయిదీను-తెలివినిచ్చుతుదను తెలివి చా
టనిచ్చుట-తెలుపు ౯౦

ఒకరిచేతనదీనినొప్పుగాతనదు । నకలనంకయము
లులునుచాకదినము । వికలతలేకుండవిన్నవారల
కు । నకలంకయమహర్గము - పాకటముగ నొ
కటైదోచు - విజము యొకిదిచేవిను చువేరొకరి
నిజెత్తుకుమంప - నకలజగములతిరిగిసాధనలతం
దూనదు యకలం ౯౧

ఇదియుతెల్పుటగొక్క రిలవేరుమన్ను । యిది
యెన్నునునిజెప్పితింబుదీని । కథమానవానరిక

అంశాండములలోననయగానగును | పంకారం
మలలోనబెరిసినగురుడు దండీబ్రహ్మాండములద
రిచిగురుడు | నిండియున్నానుచూచుచూ - యె
రుకవీడి - యుండెడివానిజూచుచూ - కుండుచెంప
నుమాట లొక్కొన సేదందుల నెండమావులకీతి
నుగమ బ్రహ్మాండమెల్లి - నిండియు || ౯౬

కింకరత్నముచేయకృపగలగురుడు | సంకలో
కూసయైసరిగబోధించు | కింకరత్నంబన్నపాంక
మువినము | హంకారముడిగియుండటె - అస్వా
రంత్వంబు - హంకారముగనుండుటె - హంకా
రిమునుగనున్నదిగాదుభక్త్యుతని - హంకారము
నకన్నకథికమాభక్త్యుతమ హంకారి || ౯౭
హంకారిమడగుటయగుముక్తియంగ | హంకా
రిమడగుటయగువిచారింబు | హంకారిమడగుటే
యస్వసాధనము | హంకారిముడిగియుండుటే |
సర్వసులభము - హంకారముండ కుండుటే -
శంకానిస్మృతియదిమొసం పూర్ణ భావగురు -
కింకరత్నమునగొనిహంకారిమడగబోదు - హం
కారి || ౯౮

నేనునేననిబల్కు నేనుహంకార | మేనునీనననా
ప్పనిదియహంకార || మేనెయుందునునీవుగానవు
పిదప | నేనేలేదీవె యుండువు - యిరువురముకీ

దలనుతుదలను ముందు కర్ణాపము సత్త్వికముగావల
నడుమనుక్రింద । నదిగోసీమిదసీక్రింద - సర్వ
జగముల - కిదిగోవిదానడుమనుక్రింద - మొద
లునీశమిప్పుడుతుదనేమిగలదొప్పును నిదురికా
లమునందునిత్యమెప్పుడునువీపుయదిగో॥ ౧౦౩
లోనమలోననీలోనేమిచూడు ॥ లోనుండివెలి
లోన లోకాభిజూడు । పూనుమిచ్చెదబోధపూర్ణం
బుజూడు । మానాభిమానముంచకు । యంచిత
వేసి । కానపుజాడీదెబ్బకు । లీనమైపాద్యుదవు
శదుదేవేమిమిందు । కానమావలిజూడ నేమివిపు
డేలేదు । మానాభి॥ ౧౦౪
ఎరుపునలుపుతెలుపుకరుపులమీద । నదహారు
పుమహాలేపటుగతిరంధ్రా । మరయనొక్కసముం
దవతివిచిత్రముగ । ఆరంధ్రమధ్యమందునా నతి
మాత్మముగ । యెరుకమెలగునాతావున । పరి
పూర్ణమైనబయలపరికింపమొదలేలేక । తిరిగిచక్షు
ణమునబడె । తివిశిలో చునెరుకయారంద్రా॥ ౧౦౫
ప్రసమూలమింతైననాదెలియనేక । ప్రభుతానే
తెలివితధ్యబుజుగాను । భువన్మేజగములక్షణము
జూపలనె । గునుభింపజే । యుచుండునుతన్నపుతానె ।
కలరాకలరాకలరాకలరాను । వనగల్గిష్టభాతినిట్లున్నడి
మింపురకమింపురకలరాకలరాను । కనుమింపునంతలానెకన

మందు . కనుకూలిబుచ్చుచుండును . అతులిత
మైనదికి అనుకూలముంచుకొని . పథములేమండ
దానివారదోలుముపోని.నతః । ౧౧౭

అదియొకజగమున కనుకూలమగుచు । అ
దిజగమునునరించగువచుచుండు . అదిమామృత
రువునకగువిత్తనంబు । బుద్ధిలోదలచిచూచుము .
అదినేనేయంచు . బుద్ధిగలిగివీచుము . అదివెల్లనేని
సర్వమపుడెదానందునగు . ప్రాప్తువెంటనఁ
బ్బిపోయినరీతిగాను . బుద్ధిలోదలచి । ౧౧౮

నేననెహంకృతిమాన్యులయందు । కానరాద
దిమాడకొంచమైననుమి । నేనుకెలసితటంచుగ
నవచ్చినపుడ । ఘనమైపోవునుజూచుమి . యేబు
ధులకైన . దినముపెరుగుచునుండుమి . గనుక
సామన్యమిదిగాదుకెలియుటవంగ . నేనుజ్ఞానని
యహమ్మ . నిలువకుండుటయుక్తి . ఘనమైపో
వునుజూచుమి । ౧౧౯

కంఠోననొకరాజగల్గిచతురంగ । బలనమేరంబు
గనిలవెలనొక్క । జేలుచునుండదానింపుతోమ
తను । తెలివిరేకనొచ్చురి . శరకోటిబిరుదు
వలుకులుదినచుమెచ్చిరి - మూలమింతైకతేక
మురియుదుజనుడంచి . చాలరీతులవచ్చిచిరి
మేల్కొనగనేటికి . తెలివిరేకనొచ్చిరి । ౧౨౦

ధివాద - వేమునిగిన్నమ్మ - యేమిలేకుండాబ
యలునిలలోనిజనులనూచి - నేమించుపెద్దలకునే
మోవింతగదోచె - యేమినేసివునే॥ ౧౧౭

తెలియుటకీలాగుతేటతెల్లముగ్గ - గలుగగనదు
లేలగనగలేరిన తెలియనితెలివనుతెరగల్గియుం
డ - తెలియవాలరుచూచుకో - తెలియదలచిన-
తెలియనివ్వదుచూచుకో - తెలియనియహమను
తెరదీయతక్షణమె - తెలియుటతెమిగొప్పతధ్యమి
మాటసమ్ము - తెలియ॥ ౧౧౮

తెలిసినవారికితెలియనివారి - కిలనుభేదంబేమిక
లదంటివేరి మూలముతెలియనిపూర్ణమాయెరు
క - గలదుభేదమువింతయె - యెరుకనేతెర - గల
దుభేదముయింతయె - తెలివిచేతనుదానితీసివేసిన
వెనుక - గలదంతటనుతానె - ఘనమైనబట్టబయ
లు - గలదుభేదమువింతయె॥ ౧౧౯

కనుగొన్నపురుషుమజననమూహమున - గనుపిం
చగాబోకుగనశరువారు - తనకిష్టమైపట్టుతానుర
మించు - అనుమానముంచడెందును - కులగోత్ర
ముల - అనుసంధానములందును మనమభిమాన
ములమమతలదగులబోకు - తననునితరులటం
కు - తలచకనంకునవును - అనుమాన॥ ౧౨౦
చట్టబిడుపులటంచుపాటించకుండు - న్నాడడొ

నవాను. తెలియకుండనబోయెని. లిదియున్న బయలుచెలుపుగ ॥ ౧౨౪

నాదిగాదినిబైలు నేనుజెప్పును | మీదిగాదచలంబుమీరువిసంగ | వాదంబుగాదిదివదరుచునుండ | వాదించువారిది గాదు - వాదించుకొరకు భేదించువారిదిగాదు | భేదించేటదుకించుబయలుకేమిలేకతన, యందుతా లేకతన, యందెతానున్నదెవును | వాదించె ॥ ౧౨౫

శాస్త్రసమ్మతిగాచదువుచుదెలియ, యస్త్రసమ్మతిగాదుయదివిచారింప, సూత్రసమ్మతిగాదుకోధించిచూడ, గోత్రసమ్మతముగాదుగా, యాశ్రమములెంచ, యాత్రసమ్మతముగాదుగా, యాత్రంబులందిదిరుగన మిటనంటకుండుగాత్రములేనిగురునిగోప్యమింతియెకాని, గోత్రసమ్మతముగాదుగా ॥ ౧౨౬

అట్టిసద్గురుమూర్తియనుమతివడసి | పట్టువిడుపునిపరమార్థపాద | మిట్టిదనుచువ్రాసితిందేమికోప | మెట్టివాడనేనైనను | గురువాక్యభ్రంశిట్టిదనగజూడను | ఒట్టదుట్టడైన ననొప్పుచుంటిగురు | డెట్టారీకైన ననిష్ఠుడుగాడదెలియ | మేనెట్టివాడనైనను ॥ ౧౨౭

భగవంతునిపలనర్పితత్వార్థమేమ్యు, లభయనాగ

సానన్నిధిజేరికొల్పి మతివెల్లబుట్టినట్టబాలాహను
నగువాడ । పతిభక్తి ॥ ౧౩౧

గురువరసీదగుకరుణచే శ్రమధరణిపై కృతిజెప్పితగ
నొసంగితిని ॥ కరుణతోడనుగొనియరమరలేక,
నరులెవ్వరై ననుగాని, వ్రాసించదివిన యురు
వై నప్రేమనుబూని సీతియునంపదలనుసిద్ధిపజేసి
యి ధరనాచంద్రార్కముగదగియుండజేయుమిది
నరులెవ్వరై ॥ ౧౩౨

సద్గుణతత్వద్విపచార్థకరువులు. ముగిసెను

శ్రీసద్గురుభ్యోన్నమః.

అఖండాత్మానందానుభవవేద్యంబగు.

అచలభోధయగు

శ్రీ అచలగురుతత్వములు

రాయచూరు. బాలాకావంతులవారిచే

రచియింపబడి.

పరశురాం పంతులు గారిచే ప్రచురింపబడి

రిజిష్టర్ కాపి రయిట్

రావుజీన్ ప్రెస్, ఆదవాని.

౧౯౨౨

చేయుచునుండగా । యెరుకచేత శ్రీగురునాగ
వద్యులు । కరుణచే మరువనే యెరుకను వెలు
పగ ॥ ౫

౨ వచనం

అన్యాయ మన్యాయ మన్యాయమిదియు ।
సన్యాయ వంతులకు సరిపోవుటేగాక ॥

తనువింద్రియములాది ఘనవికారములేక ।
జననమరణము గాక తనుడేనె వెలియుట । త
నువింద్రియము గలిగి జనన మరణము తగిలి ।
ఘనమోహ వాద్ధిలో గృంకుటలు జూడక ॥ ౧

గుణగోప్యములు లేక ఊణకాలమును గాక ।
అణుమూల మింతైన గణుతింపలేకక । గుణ
నామరూప వర్ణన కాలభేదముల ఊణములో
గురునిచే గురి గానకున్నన్ ॥ ౨

అజ్ఞానమను మహారణ్యంబు నందునొక ।
సుజ్ఞాన దారువును గనిడంతి యుచుచున్ । విజ్ఞా
నవంతులగు గురునాగవరుల కృప । ప్రజ్ఞానము
ను లేక ప్రభయులై యుంటన్ ॥ ౩

యేకతాళం॥ ౩ సావేరి రాగం॥

ఏమిచెప్పదు, నమ్మా చెలియా । దానితో
మీను లేకుండు తెలియ ॥ పాముభూమిని మింగి
గ 1 చీమపామును మింగె । దోమ చీమను చీల్చి

ప రూపములు బ్రాపుగలేవని॥ ౧

వినుచునుండు గదరా । మాయను వీనులందు
లలర । వీనులయందును వీణ మీటుచు । జా
ణతనమునను కోణదాటు మని । ౨

రాజయోగ మిదిరా । భువిలో రాజగ గవ
వలెరా । రాజయోగులకు పూజ నీయమగు ।
గుఱనాగార్కుల రాజ శ్రీ మంత్రము । ౩

బైరవి రాగం॥ ౫ జంపెతాళం

మీగురు బోధలు మీకుప్రియంబులు । మాగు
రు బోధలు మరువమయా । యేగురు బోధలు
వెర్రినూర్లములు మాగురుబోధలు మర్చమయా॥

అష్టాంగమ్ములు నిష్ట యోగములు మీగురు
బోధలు శస్త్రమయా । స్మృతిస్థితిలయ నష్టకరంబై
మాగురుబోధలు స్పష్టమయా॥ ౧

కాలరూపములు మూలము గన్ముని ।
మీగురుబోధలు శీలమయా । మూలములేనిది
కాలము గానిదిమాగురుబోధలు మేలిమయా॥ ౨

సారముతేనినంసారములో ! మీగురుబోధ
లు తోరమయా । జారములేని విచారస్త్రీవలె ।
మాగురుబోధలు దూరమయా॥ ౩

అశలుదీరక పాశములీడక । మీగురుబోధ
లు క్లేశమయా । అశపాశములు శేషముల్యోగము॥

పుట్టనుగొట్టి, ఆవలవేయసగ్గురు మంత్రము।

కష్టముల నెల్లను । నష్టముజేయు శ్రీగురు
మంత్రము । యిష్ట అప్త ఆయిశ్వర్యము । సృష్టి
లోనిచ్చు సగ్గురు మంత్రము। ౫

శంకలన్నియు నిశ్శంకము గావించు శ్రీగురు
మంత్రము । యేవంకేతిరిగిన గాని । సౌకలో
నుంచును సగ్గురుమంత్రము । ౬

మోటువారలకెల్ల । బాటజూపును శ్రీగురు
మంత్రము । వొట్టిమాటలాడెటి మాయ బూట
క మణచు సగ్గురు మంత్రము । ౭

వాదభేదముల భేదించు రాజ శ్రీగురు మం
త్రము । మహాభేదములను బట్టి । భేదించు రా
జ సగ్గురు మంత్రము । ౮

ధరలోన గురు మంత్రముకు సాటిలేదు శ్రీ
గురు మంత్రము । మృశేరణన్న గురునాగ । వ
ర్మల దీయజూపు సగ్గురు మంత్రము । ౯

తైరవి ౭ గూప తాళం

స్వామీ పరమాత్మము తెలుపవడేమి । పరవంత
ర్యామి । ఏమియుటవలె కామిమండని । ప్రే
మదలంతక గాముల బెట్టగ ।

నామీదను కరుణయు లేదా । నీవకు
క్షమ గాదా । బాధాల బెట్టగ నోర్వారేదా ।

సంగమములన్నియు భంగపరచి । అంగమము
 శ్రీగురులింగా మూర్తికిని సంగపరచి । మంగళ
 వర్ణము సంగవిదూరుచు । అంగరహితగురు నా
 గవర్ణ కృప । 3.

వచనం

ఏలయీపట్టి సంతముము బొందగను । నీవాలా
 యముగ గురుని కృపబొందు మనుసా ।

ఇందుగల దందుగల యెందుగల దనుచునీ ।
 వెదుకుచుండెద వేల మనుసా । యిందు యిందిం
 తందు యెందుజూచిన గాని । నందు లేకున్నాది
 మనుసా । ౧

ఇప్పటికి అప్పటికి యెప్పటికి యనుచునీ ।
 వెధవ బొందెద వేలమనుసా । యిప్పటికి అప్ప
 టికి యెప్పటికి , యేకమై వేరులేకున్నాది మ
 నుసా । ౨

త్యాగ భోగములనుచు । యోగముద్రలటం
 చు బాగుగోరెద వేలమనుసా । అగమాలీతుడ
 గు । నాగశ్రీగురు వరుని యోగ మొక్కటచే
 టమనుసా । 3.

కామకల్యాణి ౧౦ అది తాళం
 తనలోయన్నదిరా బ్రహ్మము తనలోయన్నది

కొంచం ।

కలలో తోచిన యిల జల నలములు ।
కల మేల్కొన కలకలలాయె । కలవలె తో
చిన కలయెదుకను । శ్రీగురు నాగాద్యులు కల
పాయె । 3

కల్ల్యాణి ౧౨ రాగం ఆది తాళం
హెచ్చారి కెచ్చారికె । బహుహెచ్చారత
ప్పితే వచ్చురా యముడు । హెచ్చారికను లేక
మత్సరమున నుంటె । మృచ్చులేవురు వచ్చి
మొత్తిపొయ్యెదరు ।

ఎందు పూర్ణం బనక మంద భావిగ నుంటె
కుండెల్లొక్కటి వచ్చి కొమ్ముతో జంమూ । ౧
హృద్గ తంబును లేక । దుర్గతంబుగ నుంటె
దుక్కటం బొకటొచ్చి । మందలించునురా । ౨
సంధ్యానమును లేక । వింధ్యానమున నుం
టె । వంధ్యసూనుడు వచ్చి । వధియించు విన
రా । 3

శృతివి చారము లేక । ప్రతిబంధమున నుం
టె । ప్రతిబింబ భానుండు । పరితప్తి కేయు । ౪
శ్రీనాగదేశికుల । ధ్యానము వీడితే । చిత్తినా
గము వచ్చి శ్రీమ్రుమింగునుకా । ౫

ముఖారి రాగం ౧౩ ఆది తాళం

అయిదువోవలెనందులేని అయిదిఅరయ మదో
యుమాని అయిదువకటిఅణిగిపోవను | అయి
దురెండోదేమొదాని || ౨ || ముక్తిముక్తియందు
లేని ముక్తికిముక్తిమొకానియుక్త శ్రీగురునాగవ
ద్యుల భక్తిభావనసమ్ముఖోని || ౩ ||

వచనం ౧౫

ననునేనుదెలియనిక నినుదెలియదరమా ననునే
నుదెలుసుటేనినుదెలియవిధము

చిన్నతనమునజాడననునేనుగానను | కన్నతల్లియు
గర్భమునగురుతుకానన్ | యెన్నగాబిందుయుత
మొప్పడగునోగాన | పన్నగానటుమున్న పరికిం
పకానన్ | కడుముదిమికాలమునకార్యమేమొ
న | జడవారమునుగప్పజగమేమికానన్ | ఝడిసి
మరణపువేళజగమేమికానను | పడిపోవనటురూద
పరికింపకానన్ | ఏలోకముననుండి యేలాగువస్తి
నోయేలోకమునకునేన్లుపొయ్యెదను | యీలో
కములునెల్లయేమిటికితోచునో యేలవస్తినినేను
యేలపొయ్యెదను | నేననంగనునేమినేనునిద్రలోలే
మి నేనుగానననేమినిటులేలసామి | మానుగానా
చాలిగురునాగవద్యులని | పూనుగాదలచితేకరు
ణింపనేమి || ౩ ||

నావేరి రాగం ౧౫ అదితాళం

హాసంచితాగములు తొలిగుంది । యెంచగక్రీ
గురునాగాద్యులకృప । పంచనలేకనుపుచ్చుకొ
నుండి.

శచవం ౧౮

భయమేమికమహాగురుభక్తులకును, భయభయం
బులనెల్లబ్యాపింపుట గాక, భయమేమి । కాయ
వాననలాశి కడు వికారములన్ని । కాయాంతభ
యములెల్లను గాలిపోయె, కాయపోషణకొకకు
కలుగుదుర్దశలన్ని । కాయమేశ్రీగురుని కాలక్ష
లాయె, పంచేంద్రియంబులపరిపాలుదొలగెను!
పంచభూతము పటాపంచలైపారె । పంచవా
యపులన్ని పరిశాంతి బొందగను, పంచవిషయ
ములుపాడనూపనయ్యె । నిందాస్తుతంబులునే
కంబులాయెను । అందముగ మానాభిమానము
లునణగె, సందేహమూలమగునకలాగ్ధ్రమ
లన్ని । యెందుగానకనునిస్సందేహమాయె ॥ ౨
కాలకర్మములన్ని కడకరిగి పోయెను । కాయం
దుమరిమహాకాలమన గూలె, శీలసంపన్నశ్రీ
గురునాగవద్యుడయి । వాలాయమునగన్నవసు
భలోనింకె ।

తోడి రాగం ౧౯ అది తాళం

గురిదొరుకుట గోవ్యమన్నా । యీగురిదొరికితే

మనుసా ॥ సత్తుచిత్తులసమరసమున । సచ్చిదానం
 కమనవేమనుసా । ఆత్మానందంబనుమనుసా ॥ ని
 త్యాత్మానందము గనుమనుసా । ఆత్మానాత్మల
 అనువుదెలిసి । పరమాత్మానందంబనుమనుసా ॥ ని
 బ్రహ్మానందంబనుమనుసా । పరబ్రహ్మ భావమును
 గనుమనుసా । భ్రమతిరూపమగు ప్రాకృతమని । ప
 రబ్రహ్మానందంబనుమనుసా । ౨ ॥ యోగానందం
 బనుమనుసా ॥ నిరయోగమార్గములుగనుమనుసా ।
 యోగయోగముకు యోగమైన । సద్యోగానం
 దంబనుమనుసా ॥ ౩ ॥ లక్ష్యానందంబనుమనుసా ।
 గురులక్ష్యస్థానముగనుమనుసా । దక్షతనంతర్వ
 ప్తిలోన నిర్లక్ష్యానందంబనుమనుసా ॥ ౪ ॥ ధ్యానా
 నందంబనుమనుసా । వరధ్యానమూలమునుగ
 నుమనుసా । నానార్థజ్ఞులు సాగవరుల । గురుధ్యా
 నానందంబనుమనుసా ।

నీలాంబరి రాగం ౨౧ రూపకతాళం
 ఏమిగాని దేవునందురే । యీజగము వాడుయే
 మిలేనిదానిగందురే । యేమిగాని దేవునందుకా
 మిగానికామియైతే । యేమిలేనివాడుదానియేమి
 గాకయరుగుగాని । చూపులోన చూడగందురే ।
 యేచూపులేని చూపుజూచిచోడ్చునందురే ।
 చూపుగాకచూపులేని । చూపులేకచూచుచు

గురుదేవులూ ౧ జపకాపములు చేయనేల । ని
త్యపుష్పవాసములతోను పరిమళదనల ప్రవసుం
తదలియవడేల సకలజనమా లమరయగగురుదే
వులీలా ॥ ౨॥ యోగసంయోగములేల । పరభోగ
విరాగసమాగమదేలా । త్యాగభాగము చేయనే
ల సర్వయోగాత్ముడెన్నగ గురుదేవులీలా ॥ ౩॥
మంత్రాదుమంత్రంబులేల సర్వయంత్రజయత్రమా
లయించగనేల తంత్రపమానామదేల । మహా
మంత్రమునాశ్రీగురుదేవులీలా । రఘునిచోకడబా
వనేలబహుయొన్న నింతలమంతసమేల । సం
తకూటము చేయనేల సత్యవంతులు శ్రీనా
గగురుదేవులీలా ॥ ౪॥

విలపారి కాగం ౨౭ ఆదికాశం
రక్షించురక్షించనే । చిత్తమనన్తు రక్షించిదయ
బాడనే । అక్షయముగగురు సాక్షిచోపలనన్తు
లక్ష్యముగానిల్చనే । మమకారహారవివృతే చి
త్తమనన్తు । ప్రకృతీలోనివృతే అమితమా
యమకాల్పప్రేమిలములమంది నామియాపముల
వనే ॥ ౧॥ పరిపరిధిధములనే । చిత్తమనన్తు సరుల
పాలగజేయకే । రుద్రాచేనాసాలిద్రవ్యగురు
నితో పరమలమును జూపనే । ఆలకాపక్షద్రో
ణుకే చిత్తమనన్తు మునీశ్వరకేయకే । వేదా

ఓ బెట్టకలంకములో జేర్చి । పంకజాత్మనిజాపవే ।
 ౧౨ బద్ధముగా నివ్వకే । చిత్తమునన్ను బుద్ధినిపో
 నివ్వకే । సిద్ధముగా వట్టినుద్దులదగులక । శుద్ధాత్మ
 నింజాపవే । ౧౩ బద్ధవాదముజేయకే । చిత్తమున
 న్న హృద్ధిమోదము వేయకే । సార్థకమగుపరమార్థ
 ముగా జేసి । వద్ధాత్మనిం జాపవే । ౧౪ సీతవే
 నొకటిగాదే । చిత్తమునన్ను నీవనియెరుగరాదే ।
 కావుమేమిరువురుచావు శుట్టువ్రమాను । నాగగు
 రునిజాపవే ౧౫ ।

ఏలాలు ౨౬

నీకునీపూయేమిగాదా । నాకూనీవు యేమిలేదు
 నాకునేనుయేమిగాదాయె । ఓపరమహంసా నీకు
 నేనుయేమిలేదాయె । ౧ నీకునీపూ విజయముగాను ।
 నాకూనీపూ నయముగాను । నాకునేనునీకూనే
 నేను । ఓపరమ గురుదా । నీకునాకూ యేకాత్మా
 యెను । ౨ నీలోనీవునిలువలేదు । నాలోనీవుగ
 లవాలేదు । నాలోనేనునిలువలేదాయె । ఓపరమ
 హంసా నీకునేనుగల వా లేదాయె । ౩ నీలోనీవు
 నిలువనావు । నాలోనీవుగలవీనావు । నాలోనేనుని
 లువీయన్నాను । ఓపరమగురుదా నీకునేనుగలనీ
 యున్నాను । ౪ నీన్నునీవుతెలియాలేదు । నన్నునీ
 వుతెలియాలేదు । నన్నునేను తెలియాలేదాయె ।

కొండామీదగుండూమీది । గుండూమీదగుం
దూనుండు । గుండుమీద గూబాయున్నాది ।
ఓపరమాగురుడా । గుండులన్ని గూబాదిన్నాది
కరి॥ శబాను నీక్టీబాటలో । గాబాటాలుగలుగా
కుండా । నాబాటలోనెల కోనున్నావే । ఓపర
మా హంస । నాగగురుకు నేనునీవే॥౧౩॥

నీలాంబరి రాగం ౨౪ ఆదితాళం

గురుడైదై వమనుచు జూడరా । జీవాత్మ దెలసి
గురుడైదై వమనుచు జూడరా । గురుడైదై వమ
నుచుజూడు । గురుతుతోనగురునిజూడు । గురు
తులన్ని వీడనాడు । గురుతులేని జూడజూడు
గ సంగసంగముల్లెనాకును । సంగరూపముల
నుచుమదిలో । పొంగుచునుయారంగుగోరుచు
సంగజాలములోననుందువు । సంగమున నేముక్తి
లేదురా । యీసంగములు నిస్సంగ భావములోను
జేయరా । సంగరంగులులేనినిత్యాసంగపుంగను
లింగమందున । లింగమటుయేకాంగిజేసి ।
రాంగభావమునందువెలయుము ॥౧॥ ఎంచిగాం
కుచు । పంచభూతప్రపంచ మంతయు । పంచ
తంబుగ । పంచరాశిర భావమంతయు । సత్యమని
మదిచూచుచుందువు । శంచనంబిదివరుసజూడ
రా । మానసవికారిము । లెంచినీ లోపాంచిగాం

యింపడాకీతి । నాగగురునికృపనమ్ముండలేరు 31

వచనం 30

బహుమ్యఖములకోర్పునతడభక్తుండు । యిహ
 సుఖంబులనెల్లయేహ్యంబటనియెంది । కడుదకి
 ద్రముమదిని । కలకాలమునుగోరి । కడుభయం
 బులనెల్లగలిగుండననుచు । ఘడియదప్పకడే
 హిఘనగోగములచేత । యిమముపాటులబడుచు
 యిట్లుండననుచు 101 ఆకటిచేళలకునన్నంబు
 కలుగకను । బాగులెల్లనుచాలలుభుండటంచు ।
 యేకాలమునకైన హెచ్చుగావలెననక । కాకి
 వలెతిరుగంగగావలెనటంచు 102 బంధుజన
 ములునెల్లనిందింపుచుండగను । యెందుబోయి
 నతన్నుయెదిరితన్నుచును । మందమతివీడనుచు
 మాన్యులెల్లనుబల్కు । సందుబో శునకవలెచరి
 యింతుననుచు 103 ఏమివనులుజేయయొకకా
 నుబుట్టకను । బామలెల్లనుచాలపరిహసించగను
 గామలెల్లనుగూడిగామవీడనురాగి । కామికుండ
 నిబల్కుగావలెనటంచు 104 మానభంగమునె
 పుకుమరిమో గావలెను । కాననములొపరి
 మిగిడలగావలయును । స్వాములగుమాపాలిగురు
 నాగజరుపాద శాసనమొకటెప్పటికీదక్కవలె
 నది

శముజగత్ పూర్ణునకును జయమంగళము ఘోరదు
రితాపహారునకు జయమంశము నిత్యసత్యునకును॥
కోటిస్థానమునందు మేటిగా వెలుగుచును । కోటి
కోటి ప్రభాకలితునకును । సాటిగా చూటి లోనీటు
గా నెలకొన్న । చాటులో పలనున్న బ్రహ్మమునకు
॥ అండ అడపిండాండ బ్రహ్మాండముల నిం
దుకొనియుండెడి ఖండునకును । పండు వెన్నెలను
మార్తాండవ్యూహుడై । దండిగ ప్రకాశించె ధన్యు
నకును । ౨॥ యోగయోగాంగునకు యోగము
ప్రాంగునకు । యోగవరయోగప్రసంగునకును ।
యోగాంతరాంతరాంతరమున నెలకొన్న । నా
గళిగురునాథనాథునకును । 3॥

అస్సావేరి రాగం 31 చాపతాళం

పాదములను జూపవే । గురువరసేను పాదమేది ।
సాధుహృదయములో పలచక్కగ నెలకొన్న పాద
మేది । పంచభూతములు పరికొంత మొందిన పాదమే
ది । సర్వపంచభావములన్ని పరితృప్తిబొందిన పాద
మేది । ౧॥ కర్మపుంజములెల్ల నిర్మలమైన నీ పాదమే
ది । పకలధర్మాధర్మములు నిష్కర్మాన జెందిన పా
దమేది । ౨॥ తాపత్రయాగ్నులు తపింపజేయ
నీ పాదమేది । మహాపాపసంఘములెల్ల పరిపూర్ణ
మైన నీ పాదమేది । 3॥ అంత రింద్రియములు అణిగి

ట్టిబామ్మకొమ్మ । ఒకటి లేకరెండుగాక వకటిరెండు కలయినీక । వొకటిక్రిందరెండుమందివొప్పుగా నాడించేమహిమ । ౧౧ తోలులేనియెప్పుడోసిక్కిలు లేనిబామ్మచేసి । మేలులేనివన్నె వ్రాసిమెప్పుడూనాడించేమహిమ । ౧౨ తంతు లేనితాడుగట్టివంతులే నివాడుబట్టి తంతు లేనినాగ పురుడువితగ్గానాడించేమహిమ । ౩

కాంబోదిరాగం ౩౫ యేకతాశం

సిద్ధమురాయిదిసిద్ధమురా బహుసిద్ధికి సిద్ధికిసిద్ధమురా । సిద్ధమురాయిదిబద్ధముగాకనుతినకుతానెవ్వత సిద్ధముగా ॥ శూన్యమురాయిదిశూన్యమురా । బహుశూన్యముగోవల శూన్యమురా । జన్యము లేకనుఅన్యముగాకను యెన్నగన్యశూన్యముగా ॥ ౧ ॥ సత్యమురాయిదిసత్యమురా । బహుసత్యసత్యములసత్యముగా । నిత్యమతానైమిధ్యముసర్వము । నిత్యముగోవల సత్యమురా ॥ ౨ ॥ యోగముగాపరభోగమురా । భవరోగముకెల్లను యోగమురా । ఆగమాదుల కీర్తమునై గురునాగవద్గులసుభాగముగా । ౩

శ్రీ గుప్తి ౩౬ ఆదితాశం

నూటికొక్కడెవడోమేటిగా । యీజగమునందు కోటికొక్కడెవడోమేటిరా । నూటికొక్కడెవడో

జూడునా నేంద్రియమునకు చాసనలును నిజము గునీ
రీతినిఖిలప్రపంచము దనరుచూసన ముగుదధ్యము
గుచు యింతలో జూడమా యదావిహరమింను
నిట్టియింద్రియదశకంబు పట్టిమనును । గొట్టివేసి
బ్రహ్మంబుగేవలాత్మ బట్టబయలయ్యినింనుండు
శ్రీగురుండు ।

కేదారిరాగం 32 ఆదితాళం

తెలిసి తేబట్టబయలిదిరా । ముందు తెలియకుంటె
నుచాలతిప్పలున్నదిరా । వటబీజమునుచిన్నదుం
దు దానపటుతరచేతన్యవృక్షంబుమెంను । కుటి
లప్రపంచమట్లుంను । నీవుచటులతర జాగ్రతిగప
టుతరముచుంను ॥ ౧ ॥ ఓచుదాలేకనేవుంను । అంత
లో నెక్కడినుండిచను దెంచు మంను । కానకనే
నాదనుచుంను । తుదకు కాన రాక నెహొవుకనుగ
దలకుంను ॥ ౨ ॥ గురుతుదా దెలియకనె ముంను
అట్టెగురుతించనర్హముచు గురిగాంచుచుంను గు
రుత్తుగురిగానకుంను । నాగగురుమహాత్ముల
పాదగురిజూచుచుంను ॥ ౩ ॥

శామకల్యాణిరాగం 3౩ యేకతాళం

వక్కయక్క మేచాలుర వినుటకు పెక్కులువనియే
మిటికన్నా । పెక్కుగుచుక్కలుపరిశోధించినవక్క
దెసోముడునిక్కన్నా । చొక్కపుబసిడికిచులకన్న

గఃవ్యదోగురుడా । నీపాదములుజేరినిలనుఖం చె
దనంఁబనిలవనివ్యదోపరమగురుడా । పుట్టినప్పటి
నుంచిపరిపరివిధంబులను, పొరలించుచున్నదోగు
రుడా । ఘట్టిగానీదివ్యమనవదాబ్జముల నిజవట్టుగ
ననివడుకెద్దురుడా । ౧ । ఒకదాపునను జేరిమెప్పు
గాంచెదనంట । తకరీతినుండదోగురుడా । సకల
సంశయములనునంపత్కరముగోరి । వికలమును
జేయునద్దురుడా । ౨ । ఆశలతిశయముననుదేశదే
శముల్ల । వేసరకత్రివ్వనోగురుడా । లేశమాత్రం
బైననిలుకతనుటయాలేక, ఘోశబెట్టుచుపరమగురు
డా । 3, దేహంబుముత సెనందేహమెడబాయకను,
మోహంబుజేయునోగురుడా యిహలోకమునతు
దినయమునిపాలుగ జేసి, యిలనుబుట్టించుశ్రీగురు
డార, ఈగడననేకములుయిహపరముద్రిష్టచును ।
వేసటలనీయనోగురుడా, నాగ శ్రీగురు వరులనిరు
తకరుణామృతమునమ్మనివ్వదుపరమగురుడా । ౪
నీ, ఒకనాటికినిప్రియంబొక నాటికి నినయంబొక
నాటికినినయంబొకటిలేదు । వొకనాటికిని ఘనం
బొకనాటికినిదినంబొకనాటికినిజనంబొకటిలేదు ।
వొకనాటికినిమాయ మొకనాటికిని కాయముక
నాటికినికాయముకటిలేదు, వొకనాటికినిపుట్టివొ
కనాటికినిగిట్టువొకనాటికినిమట్టువొకటిలేదు । ౫

అశో ఆదినటనలుగలిగున్నది | నామమాపక్రియ
నటనలులేకను | నేమముగాకున్నది | అశో ఆదినే
మముగాకున్నది ||౪|| కరుణామృతమునుగ్రోలని
మనుజుల | గొడవలు లేకున్నది | అశో ఆదిగొడ
వలులేకన్నది | గురువా గాద్యులకృపగలవారికి |
యెరుకగలిగి యున్నది | అశో ఆది యెరుకగలిగి
యున్నది || ౫ ||

వచనం ౪౨

శ్రీగురునమాయయనుస్థితైనా పలుకు స్థిరమొక
టిచాలునేజీవి | బాగుగాబమదొద్దిబారాణము
లుజూచు భ్రమలు మనకికనేలజీవి | అంగలింగ
మునందు అయిక్యంబుగా జేసి | సంగమునుగవే
భ్రాంతిజీవి | లింగమంగమునందునీవలబుగాజేసి
నిలువుగానవెవత్తజీవి ||౧|| అందముగమందిలక,
బిందుమాపమునందు పొందియుండవె భ్రాంతిజీ
వి | యెందుజూచిననదానందమైయేకముగ, నుం
దువీనేవత్తజీవి ||౨|| పిండబ్రహ్మాండములోపొ
దుగానీకొన | నిండియున్నవిభ్రాంతిజీవి | అండ
బాయకనిట్లునుదినంబుండగను, అకలికనేలనే
జీవి ||౩|| కాయమోహంబులను కర్మకాంక్షలబ
రగి | కాయమీవననేలజీవి | మాయలీసర్వమును
మౌంబుకురైరిగి | న్యాయముగనుండవేజీవి ||౪||

సీ॥ మంటికిమన్న దామన్న నజేయించు మన్న
నకేమన్న మందలించు మంటికి మన్న కోమో
హంబుగరుపించు మన్న మన్న కుచాలమురి
యజేయు మంటికిమన్న దామహిమచక్కగ
జూపు మన్న మన్న నబుట్టిమంటగిట్టు మన్న
మంటికిలాపుమర్మంబు చెప్పనో మన్న మంటికి
శత్రునితృకరయ మంటికిమన్న మాంయమై
ముచ్చటాడు మన్న మన్న నునిజముగా మో
నజేయు కటకటామన్న కనుగప్పికానలేక మ
న్న తెలియకమంటిపాల్గంటనైరి మంటిలోను
న్న నూయపుమర్మమెరుగ మంటిలోనుండుసద్గు
నుమోక్షపదమూ ॥

సీ॥ మంటిలోమన్నండమాయ గప్పుకనుండు
మంటికినేరేగజంటగలయు మన్ననీరులతోడ
మాయగ్నిగూడగా అతిశయ మోహములే అమ
రుచుండు మన్నీరు అగ్నితో నూరుతమొప్పితే ఆ
శాకికోర్కెలునస్సకొదపు మన్ననీరునునగ్ని
మూరుతములతోడ గగనంబు నేవేళగలయున
పుడు కామలజ్ఞాదిభయములుగల్గిపిదప సకల
మునుమాయనొప్పున మగుచుయిట్టి పంచభూ
తంబులై దింటివిడిచి మెదిలి గుట్టుదెలసినఘడియ
లోబట్టబయిట మురియుచుండు సద్గురుమో

పున్నాగతోడిరాగం ౪౬ యేకతాళం

ఇదియేయత్మపదముకులక్ష్యం బిదియేయానం
దం । పదిలముగనుపన్నదిహదెలియగ । పూర్ణా
సందం ॥ తద్వదార్థమునుత్వంపదార్థమునుతద్వా
హ్యసందం । సత్పదాసిపదసిద్ధిసుభాగముసామర
సానందం । ౧౧౮ త్మానాత్మవివేక విచారమునధికా
త్మాసందం । ఆత్మపరాత్మలయనుసంధానంబది
బ్రహ్మసందం । ౧౨ యోగవియోగములేకముజేసిన
నోగత్మానందం । నాగార్జ్యులకృపభాగ్యము
నొందిననిరుతాత్మానందం ॥ ౩

షట్పాదినీనము

రాముడాత్ముచుసీతరమణిమహామాయ యగుల
త్మణుచుజ్ఞానతతియనంగ । పరగజీవేశులుభరతశ
త్రుఘ్నలునర్వభూరుహచగుల్ నద్గుణములు ॥ దశ
శంకుడనకర్మదిశహృషీకంబులు దనుజనాయకు
లుదద్దశవిషయము । లాంజనేయుండనసతిభక్తి
యోగంబు । సంసారమననొప్పసాగరంబు । దు
ష్టరాక్షసులెల్లదుర్గుణసంఘముల్ కాయంబునల
రులంకాపుకంబు । గురుమంత్రమననొప్పగొప్పై
సననలంబు । శస్త్రాస్త్రచయములుచలుపు గుర్తు
చేయుక్రియలెల్లచలగురామాయణంబు । యిట్టి
నగ్గోష్ఠివాల్మీకియోగిఫలన । పరమనారదకృపగ,

దుచు గ్రవేదాంతాకంచుకముదొడగి । నిర్భేద
మనేవలువను ధరియించి । కడగినదౌద భూష
ణలుదాల్చి । నితనిఃఖేద హృదయమను నిర్మల
పురిగో ॥ ౨ ॥ జ్ఞానమాన్దశృంగారరచనలను ॥ ధ్యా
నభావనలనానందముగను । జన్ముల్లెగనిమో
హించగ । గురుశ్రీనాగార్జ్యులపక్షాధిమందు ॥ ౩

యరుకల కాంబోది ౧౯ - పితృధం

పగజరిములోనుండి పట్టచుగలే । పారిపోయిన నా
ముద్దుచిలుకా । వంచనై యారీతి ఎకమండగా
గల్గెనో హోరావేరామచిలుకా ఐందరిక్కడనుం
డయెంత మోసముజేసి యే కనటకోచిన్నిచిలుకా
మందమతినేనై తిముందుగానగలేక । మరిరావెర
త్నాలచిలుకా దిక్కునా కెవరింక లెక్కలేనీయనిని
దుఃఖముననుంచెనేచిలుకలక్కరోమీనై చక్క
గాజూడరే । నెక్కడికిగోదునోచిలుకా ॥ ౨ ॥ ము
ద్దుచిలుకయబోతెముందు నాగతియేమి । ముద్దు
లిడిపోవెనాచిలుకా ముద్దులేలికనికనువద్దు నిల
నాటవిగో ముద్దునగుదు నెరామచిలుకా ॥ ౩ ॥ అతి
దగ్గిరుమధముతిగిర్గి నూడాలి మతిగుందు
సల్లాయెచిలుకా మతిహీనతమచాలమాయలో
జిక్కినినుమరిచిపోతినెరామచిలుకా ॥ ౪ ॥ నాచేతి
జూయయది నాకు దెలియకపాయ నేనీమిశేతునేది

20

సంసారిన్నె తినమ్మా భువిలోనేబల్ సంసారిన్నె తిన
మ్మా | సంసారిలోనాకునాటియెవ్వరు లేరు యీన
మెవ్వక వెంట లేకపోయినదానల్లిటిమగనిపొంద
బంటబాసిపారిగింటివిటునివెంట నంటినదాననం
సారి 10. సొమ్ములు పరియించియున్నగానుండక
దిమ్మరివెంటనేమి పోయినదానసంసారి 11. ఇ
త్తోన్న ములుదాల్కుక్కినిండ ముక్కిరక్షనుండ
కపీనాడుమొచ్చినదాన 12. రంగుమంట పము
లోశ్రుంసారనుండక అంగ పీనునివెంటపొంగిన
గినదానసంసారి 13. సంగములమచాలరంగు
నుండకనిష్కంగనాగార్కులనంగినయ్యినదాన 14.

ముఖాతిరాగం ౫-౨ ఆది తాళం

తేట తెలివిగనునే తెలియ జెప్పెదనిది తెలియర
య్యా । వచ్చిచూడకమును దానిచాటెదనిలశాన
తెలియరయ్యా । రక్కశేని పక్షిదిక్కు లంతట
నానుకూడరయ్యా । దాన్నిదృక్కులేనివాడుగ
బుద్ధుడబరించె తెలియరయ్యా । గొ కాభులేని
వాడుపూర్ణ విజ్ఞదిరుగూను చూడరయ్యా । గొడ్డు
రాలిసూనుడువానిగూలనేనినాడు తెలియరయ్యా
। ౨ । చెవిటివాడున్నట్లు శృతులనుచి నుచురను
చూడరయ్యా । అందుభువినిన్నిరే నేర్పెన్నమా

హాగోగో నిత్య కనివాననసమూహాపు న్నతపాచు
లుబుట్టదూరెను । గత్తుచిత్రానందవక్షుల । పలు
కులికసింఁచెన్ నడ్లురు ॥ ౨ ॥ కాల కాలమూలేకమా
యెను । మూలపురుషుమమునిగిపోయెను । చా
లజన్మరణాదియిహపర । జాలములుదూలెన్ ॥
శీలమిడిగియుమేలుకొల్పగ । జాలరెవ్వరునాగగు
రుడ ॥ కాలకాలావీతక్రిసద్గురుడమీలొనవే ॥ ౩ ॥

పుదయరాగం ౫౪ రూపకతాళం

అత్మామలుకొనవే । మేలుకొనవేనత్పదంబున ।
 మేలుకొనవేచిత్పదంబున । మేలుకొనుచునందపద
 మున । మేదినిలొవెలయా । మేలుకొల్పగనత్తు
 యెరుగదు! మేలుకొల్పగచిత్తుయెరుగదుమేలుకొ
 నగానందవరిధిమించిగొంచుచునూ! చాలుచా
 లికశంకశదని । మూలమంత్రముమొరలుచుండగ
 మేలులొవెలిమేలుగాకను, మేలుకొనవయ్యా । ౧॥
 లేదునిద్రయులేదుమెలుకుప! లేదుజగములేదున
 ర్వములేదు లేదనిచ్చాదళాక్షరివలుకుచుండగనూ
 సాదుదవృక్షజూడళాక్షరి లేదుబంధవిమోక్షమను
 చును, భేదమోదములేకపలికెను, పరగమేల్కొన
 వే! అనఘులొళివరామదీక్షితు । లెనసినినుమే
 లొల్పుభావము! మనమతిక్రీరామలింగయ్యా
 ద్యభావమున! అనుమతిగతద్భావవిదులగులి

